

CASTELLS CATALANS

Nom del castell: Llers
Data de construcció: segle XII
Municipi: Llers
Comarca: Alt Empordà
Altitud: 152 m
Coordenades: E 492817.0, N 4682815.5 (ED50 UTM 31N). Longitud: 2° 54' 42.23" Latitud: 42° 17' 44.47" (GPS)
Com arribar-hi: el castell es troba situat dins del nucli del poble de Llers.

Llers, plaça fronterera del comtat de Besalú enfront del d'Empúries, ha estat des de temps antics un lloc estratègic; a l'entorn del seu castell medieval, els altres onze castells que en depenien formaven una important xarxa defensiva.

Les primeres notícies documentals del lloc són del segle X (epístola de Benet VI confirmant les possessions del monestir de Sant Pere de Rodes, del 974, i les que són confirmades el 982, villa Lertio i villa Lercio); la parròquia de Sant Julià fou llegada pel comte Bernat Tallaferro el 1020 al monestir de Sant Pere de Besalú.

Des del segle XII, en documents relacionats amb la casa comtal de Besalú i després amb la de Barcelona, apareix el llinatge dels Llers. A la segona meitat del segle XII Arnau de Llers havia reunit les possessions paternes dels Cervià (el castell de Púbol i dominis a Bordils, Juià, la Pera i Caçà de Pelràs) i per part de mare, la baronia de Llers, que comprenia també Pont de Molins, amb dominis a Sant

LLERS

Llorenç de la Muga, Bassegoda, Rocabruna, Beget i Segueró. Un descendent seu, Guillem de Cervià, vengué la baronia de Llers, abans del 1276, als Rocabertí. Hom pot trobar moltes notícies de Llers en la interessant obra, fins ara inèdita, del pagès de la vila Gregori Pallisser, datada el 1730 i intitulada Llibre de racionaris de la vila del castell de Llers.

Desclot descriu en la seva Crònica la forta i llarga resistència que el castell de Llers oferí davant les forces invasores de Felip l'Ardit durant la croada contra Catalunya el 1285.

Des de mitjan segle XV compartien la senyoria els vescomtes de Rocabertí i els Perellós-Fenollet-Torrelles-Lanuza, però el 1625 el vescomte Francesc Jofre de Rocabertí recuperà el domini total de la baronia, que mantingueren els seus descendents fins a la fi de l'Antic Règim.

Els Rocabertí cediren al segle XVIII una bona part de les terres ermes a la gent del

poble; hom les artigà i es plantaren vinyes i oliveres; amb les pedres dels erms es feren les tanques i les característiques barraques amb pedra seca i volta cupular i portes d'arc de mig punt, interessant mostra d'un tipus d'arquitectura popular d'arrel molt antiga. És conegut a tot l'Empordà el mite de les bruixes de Llers.

Extret de la web de l'Enciclopèdia Catalana:
<http://www.enciclopedia.cat/>

Jordi Gironès Vilardebò
Maig de 2011

